

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie (WE) nr 1523/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zakazujące wprowadzania do obrotu oraz przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie (WE) nr 1524/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania 5
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1525/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich 9

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1523/2007 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 grudnia 2007 r.

zakazujące wprowadzania do obrotu oraz przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 i 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W opinii obywateli UE koty i psy uważane są za ulubione zwierzęta domowe, dlatego też nie do przyjęcia jest używanie ich skór lub produktów zawierających takie skóry. Istnieją dowody obecności we Wspólnocie nieetykietowanych skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry. Wskutek tego konsumenci stali się zaniepokojeni tym, że mogliby kupić skóry z kotów i psów oraz produkty zawierające takie skóry. W dniu 18 grudnia 2003 r. ⁽³⁾ Parlament Europejski przyjął deklarację wyrażającą obawy dotyczące handlu takimi skórami i produktami je zawierającymi oraz żądającą jego wstrzymania, tak aby przywrócić zaufanie konsumentów i detalistów w UE. Podczas posiedzeń w dniach 17 listopada 2003 r. i 30 maja 2005 r. Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa podkreśliła również potrzebę przyjęcia możliwie jak najszybciej zasad dotyczących handlu skórami z kotów i psów i produktami zawierającymi takie skóry.

(2) Należy uściślić, że jedynie skóra odmian domowych kotów i psów powinna być objęta zakresem niniejszego rozporządzenia. Ponieważ jednakże rozróżnienie między skórą z kotów domowych i skórą z innych nieudomowionych podgatunków kota nie jest naukowo możliwe, w niniejszym rozporządzeniu powinno się przyjąć definicję kota jako *felis silvestris*, która obejmuje również nieudomowione podgatunki kota.

(3) W odpowiedzi na niepokój konsumentów kilka państw członkowskich przyjęło ustawodawstwo mające na celu uniemożliwienie produkcji i sprzedaży skór z kotów i psów.

(4) Istnieją różnice między przepisami państw członkowskich regulującymi handel, przywóz, produkcję i etykietowanie skór i produktów skórzanych, mającymi na celu niedopuszczenie do wprowadzania do obrotu skór z kotów i psów lub wykorzystywania ich w inny sposób do celów komercyjnych. Podczas gdy niektóre państwa członkowskie przyjęły całkowity zakaz produkcji skór z kotów i psów poprzez zakazanie hodowli lub uboju takich zwierząt do celów produkcji skór, inne wprowadziły ograniczenia produkcji lub przywozu skór i produktów zawierających takie skóry. W niektórych państwach członkowskich wprowadzone zostały wymogi etykietowania. Rosnąca świadomość problemu wśród obywateli może skłonić więcej państw członkowskich do przyjęcia dalszych środków ograniczających na poziomie krajowym.

(5) W rezultacie niektóre podmioty handlujące skórami w UE wprowadziły dobrowolny kodeks postępowania w celu ograniczenia handlu skórami z kotów i psów i produktami zawierającymi takie skóry. Jednak kodeks ten okazał się niewystarczający, aby zapobiec przywozowi i sprzedaży skór z kotów i psów, zwłaszcza w przypadkach, gdy działalność podmiotów handlujących związana jest ze skórami, których gatunek pochodzenia nie jest podany i nie jest łatwo rozpoznawalny lub gdy podmioty te kupują produkty zawierające takie skóry i stają wobec ryzyka, że

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 20.7.2007, str. 42.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 listopada 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 91 E z 15.4.2004, str. 695.

- dane produkty nie mogą być przedmiotem legalnego handlu w jednym lub kilku państwach członkowskich albo że handel w jednym lub kilku państwach członkowskich podlega dodatkowym wymogom mającym na celu niedopuszczenie do używania skór z kotów i psów.
- (6) Różnice między krajowymi środkami w odniesieniu do skór z kotów i psów stanowią bariery dla handlu skórami w ujęciu ogólnym. Środki te utrudniają płynne działanie rynku wewnętrznego, gdyż istnienie różnych wymogów prawnych hamuje ogólnie produkcję skór i sprawia, że swobodny obrót na terenie Wspólnoty skórami legalnie przywiezionymi lub wyprodukowanymi we Wspólnocie staje się trudniejszy. Zróżnicowane wymogi prawne w różnych państwach członkowskich prowadzą do dodatkowych ciężarów i kosztów dla przedsiębiorstw handlowych handlujących skórami.
- (7) Ponadto społeczeństwo jest zdezorientowane z powodu wielorakości wymagań prawnych w poszczególnych państwach członkowskich, które same stwarzają utrudnienie dla handlu.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny więc harmonizować obowiązujące w państwach członkowskich przepisy dotyczące zakazu sprzedaży, oferowania w celu sprzedaży i dystrybucji skór z kotów i psów i produktów zawierających takie skóry oraz zapobiec w ten sposób zakłóceniom na rynku wewnętrznym wszystkich innych podobnych produktów.
- (9) Aby zapobiec obecnej fragmentacji rynku wewnętrznego konieczne jest ujednoczenie, najbardziej skutecznym i proporcjonalnym instrumentem przeciwdziałania barierom dla handlu wynikającym z rozbieżnych krajowych wymogów byłby zakaz wprowadzania do obrotu we Wspólnocie oraz przywozu do Wspólnoty i wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry.
- (10) Dla osiągnięcia tego samego rezultatu wymóg etykietowania nie byłby odpowiedni, gdyż nieproporcjonalnie obciążałby branżę odzieżową, w tym podmioty handlowe specjalizujące się w sztucznych skórkach, i byłby on ponadto nieproporcjonalnie kosztowny w przypadkach, w których skóra stanowi jedynie niewielką część produktu.
- (11) We Wspólnocie nie ma tradycji hodowania kotów i psów do celów produkcji skór, chociaż odnotowano przypadki wytwarzania produktów ze skór kotów i psów. Wydaje się faktycznie, że większość obecnych we Wspólnocie produktów ze skór z kotów i psów pochodzi z krajów trzecich. Zatem aby zakaz wewnątrzwspólnotowego handlu był skuteczniejszy, powinien mu towarzyszyć zakaz przywozu tych produktów do Wspólnoty. Taki zakaz przywozu byłby również odpowiedzią na wyrażane przez konsumentów niepokoje dotyczące możliwego wprowadzania do Wspólnoty skór z kotów i psów, zwłaszcza iż są oznaki wskazujące, że zwierzęta te mogą być hodowane i zabijane w sposób niehumanitarny.
- (12) Zakaz wywozu powinien zapewnić, że skóra z kotów i psów oraz produkty zawierające takie skóry nie będą produkowane we Wspólnocie na eksport.
- (13) Jednakże właściwe jest zapewnienie możliwości ograniczonych odstępstw od ogólnego zakazu wprowadzania do obrotu, przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry. Tak jest w odniesieniu do skór z kotów i psów przywożonych i wprowadzanych na rynek dla celów edukacyjnych lub taksydermii (wypchania zwierząt).
- (14) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ ustanawia przepisy sanitarne dotyczące ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt związane z wprowadzaniem do obrotu i przywozem lub wywozem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym skór z kotów i psów. W związku z tym właściwe jest uściślenie zakresu niniejszego rozporządzenia, które powinno być jedynym aktem mającym zastosowanie do wprowadzania do obrotu oraz przywozu lub wywozu skór z kotów i psów na wszystkich etapach produkcji, w tym skór futerkowych. Rozporządzenie niniejsze nie powinno naruszać wynikającego z rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 obowiązku utylizacji skór z kotów i psów z uwagi na zdrowie publiczne.
- (15) Środki zakazujące wykorzystywania kotów i psów do produkcji skór powinny być stosowane jednolicie w całej Wspólnocie. Jednakże techniki stosowane obecnie do identyfikacji skór z kotów i psów, takie jak badanie DNA, mikroskopia i spektrometria masowa MALDI-TOF, różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. Należy zatem udostępnić Komisji informacje dotyczące tych technik, tak aby organy wykonawcze miały stale aktualne informacje o innowacjach w tej dziedzinie i można było ocenić możliwość zalecenia jednolitej techniki.
- (16) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (17) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do opracowywania metod analitycznych do identyfikacji gatunku pochodzenia skóry oraz, w drodze wyjątku, do przyjmowania środków, które stanowią odstępstwo od zakazów ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. W związku z tym, że środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, w tym poprzez uzupełnienie niniejszego rozporządzenia poprzez dodanie do niego nowych elementów innych niż istotne, środki te muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 829/2007 (Dz.U. L 191 z 1.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (18) Państwa członkowskie powinny ustanowić zasady dotyczące kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wdrożenie. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W szczególności państwa członkowskie, które dokonują zajęcia przesyłek zawierających skóry z psów i kotów, wynikającego z zastosowania niniejszego rozporządzenia, powinny przyjąć przepisy zezwalające na konfiskowanie i niszczenie takich przesyłek oraz zawieszanie lub cofanie licencji na przywóz lub wywóz przyznanej danym podmiotom handlowym. Powinno się zachęcać państwa członkowskie do stosowania sankcji karnych, jeżeli w prawie krajowym istnieje taka możliwość.
- (19) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie usunięcie przeszkód do funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ujednoczenie na poziomie Wspólnoty krajowych zakazów dotyczących handlu skórami z kotów i psów oraz produktami zawierającymi takie skóry nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, a zatem może być lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza zakres niezbędny dla osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie zakazu wprowadzania do obrotu, przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry mającego na celu usunięcie przeszkód do funkcjonowania rynku wewnętrznego i przywrócenia zaufania konsumentów, że kupowane przez nich wyroby skórzane nie zawierają skór z kotów i psów.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „kot” oznacza zwierzę gatunku *felis silvestris*;
- 2) „pies” oznacza zwierzę podgatunku *canis lupus familiaris*;
- 3) „wprowadzanie do obrotu” oznacza posiadanie skór z kotów lub psów lub produktu zawierającego takie skóry przeznaczonych na sprzedaż, łącznie z oferowaniem w celu sprzedaży, samą sprzedażą i dystrybucją;
- 4) „przywóz” oznacza dopuszczenie do swobodnego obrotu w rozumieniu art. 79 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, z wyjątkiem przywozów o charakterze niehandlowym w rozumieniu art. 45

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽²⁾;

- 5) „wywóz” oznacza procedurę wywozu pozwalającą na wyprowadzenie towaru wspólnotowego poza obszar celny Wspólnoty w rozumieniu art. 161 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Zakazy

Zakazuje się wprowadzania do obrotu, przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry.

Artykuł 4

Odstępstwa

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 Komisja może, w drodze wyjątku, przyjąć środki zezwalające na wprowadzenie do obrotu lub przywóz lub wywóz skór z kotów i psów lub produktów zawierających takie skóry do celów edukacyjnych lub taksydermii (wypychanie zwierząt).

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia oraz określające warunki stosowania takich odstępstw, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 6 ust. 2.

Artykuł 5

Metody identyfikacji gatunku pochodzenia skóry

Państwa członkowskie informują Komisję o metodach analitycznych stosowanych w celu identyfikacji gatunku pochodzenia skóry do dnia 31 grudnia 2008 r., a następnie za każdym razem, gdy wymagają tego zachodzące zmiany.

Komisja może przyjąć środki ustanawiające metody analityczne stosowane przy identyfikacji gatunku pochodzenia skóry. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez uzupełnienie go o nowe elementy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 6 ust. 2, i dołącza się w formie załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego

⁽²⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 7

Sprawozdania

Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania dotyczące działań związanych z egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia.

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia łącznie z działaniami w obszarze celnym związanymi z wdrażaniem nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r.

Sprawozdanie Komisji jest podawane do publicznej wiadomości.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES

Przewodniczący

Artykuł 8

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję do dnia 31 grudnia 2008 r. oraz powiadamiają ją bezzwłocznie o wszelkich kolejnych zmianach związanych z tymi przepisami.

Artykuł 9

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 31 grudnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1524/2007 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 18 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 191,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 12 rozporządzenia (WE) 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ stanowi, że Parlament Europejski opublikuje sprawozdanie na temat stosowania tego rozporządzenia wskazujący, w stosownych przypadkach, możliwe zmiany, które należy wprowadzić do systemu finansowania.
- (2) W rezolucji z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskich partii politycznych ⁽³⁾ Parlament Europejski określił szereg zmian, jakie w świetle doświadczeń nabytych od daty jego wejścia w życie w 2004 r. należy wprowadzić w tekście rozporządzenia (WE) nr 2004/2003, mając na względzie nadrzędny cel poprawy sytuacji w zakresie finansowania tych partii politycznych i powiązanych z nimi fundacji.
- (3) Należy określić przepisy regulujące zasady udzielania wsparcia finansowego fundacjom politycznym na poziomie europejskim, ponieważ fundacje te powiązane z partiami politycznymi na poziomie europejskim mogą przez swoją działalność wspomagać i dopełniać cele partii politycznych na poziomie europejskim, zwłaszcza biorąc aktywny udział w debacie poświęconej kwestiom polityki i integracji europejskiej, między innymi poprzez spełnianie roli katalizatora w odniesieniu do nowych idei, analiz i kierunków polityki. Takie wsparcie finansowe powinno zostać przewidziane w dziale budżetu ogólnego Unii Europejskiej zatytułowanym „Parlament”, tak jak ma to miejsce w przypadku partii politycznych na poziomie europejskim.
- (4) Zapewnienie udziału w życiu demokratycznym Unii Europejskiej jak największej liczby obywateli pozostaje ważnym celem. Polityczne organizacje młodzieżowe mogą tu odegrać znaczącą rolę, przyczyniając się do wzbudzenia wśród młodych osób zainteresowania systemem politycznym Unii Europejskiej, udzielając im konkretnych informacji na ten temat oraz zachęcając do udziału w działaniach demokratycznych na poziomie europejskim.
- (5) W celu poprawy warunków dla finansowania partii politycznych na poziomie europejskim, zachęcając je równocześnie do odpowiedniego, długoterminowego

planowania finansowego, należy dostosować minimalny poziom współfinansowania. Dla fundacji politycznych na poziomie europejskim należy przewidzieć taki sam udział własny w finansowaniu.

- (6) Mając na uwadze dalsze podkreślanie i promowanie europejskiego wymiaru wyborów do Parlamentu Europejskiego, należy wyraźnie zaznaczyć, że środki pochodzące z budżetu ogólnego Unii Europejskiej mogą być także wykorzystywane do finansowania kampanii wyborczych prowadzonych przez partie polityczne na poziomie europejskim przed wyborami do Parlamentu Europejskiego, pod warunkiem że nie stanowi to bezpośredniego lub pośredniego finansowania krajowych partii politycznych lub osób kandydujących. Partie polityczne na poziomie europejskim działają w związku z wyborami do Parlamentu Europejskiego, zwłaszcza w celu podkreślenia europejskiego charakteru tych wyborów. Zgodnie z art. 8 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich załączonego do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom ⁽⁴⁾ finansowanie i ograniczanie wydatków wyborczych podczas wyborów do Parlamentu Europejskiego podlega w każdym państwie członkowskim przepisom krajowym. Prawo krajowe ma zastosowanie również do wydatków wyborczych w wyborach krajowych i referendum,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2004/2003

W rozporządzeniu (WE) nr 2004/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się punkty w brzmieniu:
 - „4. »Fundacja polityczna na poziomie europejskim« oznacza podmiot lub zrzeszenie podmiotów, posiadające osobowość prawną w państwie członkowskim, powiązane z partią polityczną na poziomie europejskim, które w ramach celów i podstawowych wartości, do których dąży Unia Europejska, wspiera i dopełnia cele tej partii politycznej na poziomie europejskim, w szczególności poprzez następujące działania

— obserwację, analizę i aktywny udział w debacie poświęconej kwestiom dotyczącym polityki i integracji europejskiej,

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z 17 grudnia 2007 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 127.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 278 z 8.10.1976, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2002/772/WE, Euratom (Dz.U. L 283 z 21.10.2002, str. 1).

- rozwijanie działalności związanej z kwestiami polityki europejskiej, takiej jak organizacja i pomoc w organizacji poświęconych tym kwestiom seminariów, szkoleń, konferencji i badań, gromadzących zainteresowane pomioty, w tym organizacje młodzieżowe i innych przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego,
- rozwój współpracy z jednostkami o takim samym charakterze w celu wspierania demokracji,
- spełnianie roli forum współpracy na poziomie europejskim dla krajowych fundacji politycznych, przedstawicieli środowisk akademickich i innych ważnych dla tego procesu podmiotów.

5. »Finansowanie z budżetu ogólnego Unii Europejskiej« oznacza dotację w rozumieniu art. 108 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 (*) (zwanego dalej »rozporządzeniem finansowym«.

(*) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, str. 9).;

2) w art. 3 dotychczasowy tekst staje się ust. 1 oraz dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2. Fundacja polityczna na poziomie europejskim spełnia następujące warunki:

- a) musi być powiązana z jedną z uznanych zgodnie z ust. 1 europejskich partii politycznych, co musi być przez tę partię potwierdzone;
- b) musi posiadać osobowość prawną w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę. Osobowość prawna fundacji jest odrębna od osobowości prawnej partii politycznej na poziomie europejskim, z którą dana fundacja jest powiązana;
- c) musi przestrzegać, w szczególności w swoim programie i swoich działaniach, zasad, na których opiera się Unia Europejska, a mianowicie zasad wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz praworządności;
- d) nie może prowadzić działań nastawionych na zysk;
- e) skład zarządu fundacji jest zrównoważony pod względem geograficznym.

3. Do poszczególnych europejskich partii politycznych i fundacji na poziomie europejskim należy określenie,

w ramach wyznaczonych przez niniejsze rozporządzenie, szczególnych aspektów wzajemnych stosunków zgodnie z prawem krajowym, w tym rozdziału między codziennym zarządzaniem i strukturami decyzyjnymi fundacji politycznej na poziomie europejskim z jednej strony, a europejskiej partii politycznej, z którą fundacja ta jest powiązana, z drugiej strony.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dokumenty zaświadczające, że wnioskodawca spełnia warunki określone w art. 2 i 3;”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Fundacja polityczna na poziomie europejskim może składać wniosek o finansowanie z budżetu ogólnego Unii Europejskiej jedynie za pośrednictwem europejskiej partii politycznej, z którą jest powiązana.

5. Podstawą przyznania środków fundacji politycznej na poziomie europejskim jest jej powiązanie z partią polityczną na poziomie europejskim, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 1. Przepisy art. 9 oraz art. 9a mają zastosowanie do przydzielonych w ten sposób środków.

6. Fundacja polityczna na poziomie europejskim wykorzystuje przyznane jej środki jedynie do celów finansowania działań własnych zgodnych z art. 2 ust. 4. W żadnym przypadku środki te nie mogą być wykorzystane do finansowania kampanii wyborczych lub kampanii referendalnych.

7. Ustępy 1 i 3 stosuje się odpowiednio przy rozpatrywaniu wniosków fundacji politycznych na poziomie europejskim o finansowanie z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.”;

4) w art. 5 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Ustęp 2 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do fundacji politycznych na poziomie europejskim.

5. W przypadku gdy partia polityczna na poziomie europejskim, z którą powiązana jest fundacja polityczna na poziomie europejskim, utraciła swój status, fundacja wyłączona zostaje z finansowania na podstawie niniejszego rozporządzenia.

6. W przypadku stwierdzenia przez Parlament Europejski, że którykolwiek z warunków określonych w art. 3 ust. 2 lit. c) nie jest już spełniony, dana fundacja polityczna na poziomie europejskim zostaje wyłączona z finansowania na podstawie niniejszego rozporządzenia.”;

5) art. 6, 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6

Zobowiązania związane z finansowaniem

1. Partia polityczna na poziomie europejskim oraz fundacja polityczna na poziomie europejskim:

- a) publikują corocznie swoje dochody i wydatki oraz oświadczenie o swoich aktywach i pasywach;
- b) deklarują swoje źródła finansowania, dostarczając listę określającą darczyńców i darowizny otrzymane od każdego z nich, z wyjątkiem darowizn, których wartość nie przekracza 500 EUR rocznie na darczyńcę.

2. Partia polityczna na poziomie europejskim oraz fundacja polityczna na poziomie europejskim nie przyjmują:

- a) darowizn anonimowych;
- b) darowizn pochodzących z budżetów grup politycznych w Parlamencie Europejskim;
- c) darowizn od przedsiębiorstw, na które władze publiczne mogą wywierać bezpośrednio lub pośrednio dominujący wpływ na podstawie struktury własnościowej, udziału finansowego lub przepisów mających wobec nich zastosowanie;
- d) darowizn przekraczających 12 000 EUR rocznie na darczyńcę, od jakiegokolwiek osoby fizycznej lub prawnej innej niż przedsiębiorstwo określone w lit. c), bez uszczerbku dla ust. 3 i 4;
- e) darowizn od władz publicznych z państw trzecich, w tym od przedsiębiorstw, na które władze publiczne mogą wywierać bezpośrednio lub pośrednio dominujący wpływ na podstawie struktury własnościowej, udziału finansowego lub przepisów mających wobec nich zastosowanie.

3. Dopuszcza się przekazywanie środków na rzecz partii politycznej na poziomie europejskim przez krajowe partie polityczne, które są członkami tej partii politycznej na poziomie europejskim lub przez osoby fizyczne będące członkami partii politycznej na poziomie europejskim. Środki przekazywane partiom politycznym na poziomie europejskim przez krajowe partie polityczne lub osoby fizyczne nie przekraczają 40 % rocznego budżetu tej partii politycznej na poziomie europejskim.

4. Dopuszcza się przekazywanie środków na rzecz fundacji politycznej na poziomie europejskim przez krajowe fundacje polityczne, które są członkami tej fundacji politycznej na poziomie europejskim, oraz przez partie polityczne na poziomie europejskim. Wkład ten nie przekracza 40 % rocznego budżetu fundacji politycznej na poziomie europejskim i nie może pochodzić ze środków, które partia polityczna na poziomie europejskim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem otrzymała z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Ciężar dowodu spoczywa na zainteresowanej partii politycznej na poziomie europejskim.

Artykuł 7

Zakaz finansowania

1. Środki finansowe uzyskiwane przez partie polityczne na poziomie europejskim z budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub z innego źródła nie mogą być wykorzystane do bezpośredniego lub pośredniego finansowania innych partii politycznych, w szczególności krajowych partii politycznych lub kandydatów. Te krajowe partie polityczne i kandydaci nadal podlegają przepisom krajowym.

2. Środki finansowe uzyskiwane przez fundacje polityczne na poziomie europejskim z budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub z jakiegokolwiek innego źródła nie mogą być wykorzystane do bezpośredniego lub pośredniego finansowania partii politycznych lub kandydatów na poziomie europejskim lub krajowym ani też fundacji na poziomie krajowym.

Artykuł 8

Charakter wydatków

Bez uszczerbku dla finansowania fundacji politycznych środki pochodzące z budżetu ogólnego Unii Europejskiej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mogą być wyłącznie wykorzystane do pokrycia wydatków bezpośrednio związanych z celami określonymi w programie politycznym, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b).

Takie wydatki obejmują wydatki administracyjne i wydatki związane z pomocą techniczną, zebraniem, badaniami, imprezami transgranicznymi, analizami, informowaniem i publikacjami.

Wydatki partii politycznych na poziomie europejskim obejmują także koszty organizacji kampanii, prowadzonych przez partie polityczne na poziomie europejskim w związku z wyborami do Parlamentu Europejskiego, do udziału w których są one zobowiązane na mocy art. 3 ust. 1 lit. d). Zgodnie z art. 7 te środki finansowe nie są wykorzystywane bezpośrednio lub pośrednio do finansowania krajowych partii politycznych lub osób kandydujących.

Wydatków tych nie dokonuje się w ramach finansowania kampanii referendalnych.

Jednakże zgodnie z art. 8 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich, finansowanie i ograniczanie wydatków wyborczych wszystkich partii i kandydatów podczas wyborów do Parlamentu Europejskiego podlega w każdym państwie członkowskim przepisom krajowym.”;

6) w art. 9 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie partii politycznych na poziomie europejskim oraz fundacji politycznych na poziomie europejskim są określane w ramach rocznej procedury budżetowej i wykonywane zgodnie z rozporządzeniem finansowym oraz przepisami wykonawczymi do niego.

Zasady wykonania niniejszego rozporządzenia określa urzędnik zatwierdzający.

2. Ocena wartości majątku ruchomego i nieruchomości oraz ich amortyzacja jest przeprowadzana zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do instytucji, określonymi w art. 133 rozporządzenia finansowego.

3. Kontrola finansowania przyznanego na podstawie niniejszego rozporządzenia jest przeprowadzana zgodnie z rozporządzeniem finansowym oraz przepisami wykonawczymi do niego.

Kontrola jest również przeprowadzana na podstawie rocznego poświadczenia wydanego przez niezależny, zewnętrzny organ kontrolny. Takie poświadczenie przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu w terminie sześciu miesięcy od końca danego roku budżetowego.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9 a

Przejrzystość

Parlament Europejski publikuje na swojej stronie internetowej w utworzonej w tym celu rubryce łącznie następujące dokumenty:

- sprawozdanie roczne zawierające tabelę kwot przekazanych każdej partii politycznej i każdej fundacji politycznej na poziomie europejskim za każdy rok budżetowy, w którym wyplacono dotacje,
- sprawozdanie Parlamentu Europejskiego na temat stosowania niniejszego rozporządzenia oraz finansowanych działań, o których mowa w art. 12,
- przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia.”;

8) artykuł 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Finansowanie z budżetu ogólnego Unii Europejskiej nie przekracza 85 % tych kosztów partii politycznej lub fundacji politycznej na poziomie europejskim, które

kwalifikują się do finansowania. Ciężar dowodu spoczywa na zainteresowanej partii politycznej na poziomie europejskim.”;

9) artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Ocena

Parlament Europejski opublikuje do dnia 15 lutego 2011 r. sprawozdanie na temat stosowania niniejszego rozporządzenia, jak również finansowanych działań. W sprawozdaniu wskazane zostaną, w stosownych przypadkach, ewentualne zmiany, które należy wprowadzić do systemu finansowania.”.

Artykuł 2

Przepisy przejściowe

Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do dotacji przyznawanych partiom politycznym na poziomie europejskim począwszy od roku budżetowego 2008.

Na rok budżetowy 2008 wszelkie wnioski o finansowanie politycznych fundacji na poziomie europejskim zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2004/2003 odnoszą się wyłącznie do kosztów kwalifikujących się do finansowania poniesionych po dniu 1 września 2008 r.

Partie polityczne na poziomie europejskim, które w należyty sposób przedłożyły wnioski o dotacje na rok 2008 mogą do dnia 28 marca 2008 r. przedstawić dodatkowy wniosek o finansowanie oparty na zmianach wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem i w razie potrzeby wniosek o dotację dla fundacji politycznej na poziomie europejskim powiązanej z daną partią polityczną. Parlament Europejski przyjmuje odpowiednie środki wykonawcze.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1525/2007**z dnia 17 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 279,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie przepisów regulujących partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotyczących ich finansowania ⁽¹⁾ określa między innymi zasady finansowania partii politycznych na poziomie europejskim z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.
- (2) Artykuł 12 rozporządzenia (WE) 2004/2003 stanowi, że Parlament Europejski opublikuje sprawozdanie na temat stosowania rozporządzenia zawierające, w stosownych przypadkach, możliwe zmiany, które należy wprowadzić do systemu finansowania.
- (3) W rezolucji z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskich partii politycznych ⁽²⁾ Parlament Europejski stwierdził, że w świetle doświadczeń nabytych od czasu wejścia w życie w 2004 r. rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 powinno zostać poprawione w odniesieniu do kilku kwestii.
- (4) Należy dostosować zasady finansowania partii politycznych na poziomie europejskim tak, aby lepiej uwzględnić specyficzne okoliczności, w jakich funkcjonują partie polityczne, w tym wywierające wpływ na budżet zmiany priorytetów i zadań politycznych, których nie można przewidzieć w momencie opracowywania rocznych programów pracy i budżetów. Dlatego też należy wprowadzić możliwość przenoszenia w pewnym zakresie środków przyznanych na dany rok budżetowy na pierwszy kwartał następnego roku.

- (5) Aby podnieść zdolności partii politycznych w zakresie długoterminowego planowania finansowego, uwzględnić zmieniające się z roku na rok potrzeby w zakresie finansowania oraz skłonić partie do uniezależnienia się od środków publicznych, należy wprowadzić możliwość tworzenia przez partie polityczne na poziomie europejskim ograniczonych rezerw finansowych z zasobów własnych, pochodzących ze źródeł innych niż ogólny budżet Unii Europejskiej. Wyżej wspomniane odstępstwa od zasady niedochodowości mają charakter wyjątku i nie stanowią precedensu.
- (6) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾ należy odpowiednio zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1605/2002 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy partia polityczna na poziomie europejskim na koniec roku budżetowego, na który przyznano jej dotację operacyjną, osiągnie nadwyżkę przychodów nad wydatkami, w drodze odstępstwa od zasady niedochodowości określonej w ust. 2, pewna część tej nadwyżki, do wysokości 25 % całkowitego przychodu w danym roku, może zostać przeniesiona na następny rok, pod warunkiem że zostanie ona wykorzystana przed końcem pierwszego kwartału tego następnego roku.

Przy sprawdzaniu zgodności z zasadą niedochodowości nie są uwzględniane zasoby własne, w szczególności darowizny i składki członkowskie, ujęte łącznie w rocznych operacjach finansowych partii politycznych na poziomie europejskim, których wysokość przekracza 15 % kosztów kwalifikowalnych ponoszonych przez beneficjenta.

Przepisy powyższego akapitu nie mają zastosowania w przypadku gdy rezerwa finansowa partii politycznej na poziomie europejskim przekracza 100 % jej średniego rocznego przychodu.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1524/2007 (patrz: str. 5 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 127.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący
